

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 12. Mt. XVII

Kovo-March 20, 1937

VERBŲ SEKMADIENIS

LEKCIJA

Pilyp. 2, 5-11.

BROLIAI, turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis, esme būdamas Dievas, nelaikė išplėšimu būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmo-

gus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusmus iki mirėčiai, mirėčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu prikauptų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei.

EVANGELIJA

Malo 21, 1-9.

ANUO METU, kada Jėzus prisiartinio prie Jeruzalės ir atėjo į Betpage prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, jiedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judviem, ir tuojuo rasite pririštą asilą ir su ja asilaitį; atriškite ir man atveskite; ir jei kas judviem ką nors tartų, sakykite, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuojuo juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite

Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaičio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus jiedviem buvo įsakęs. Jie atvedė asilę ir asilaitį, uždėjo ant jų dviejų savo rūbus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirtė medžių šakas ir klojo ant kelio. Ėjusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovo sūnui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties vardan!

Pamokslas Verbų Sekmadieniui

Bastūnas

ŠLANDIEN priešpriešų diena. Džiaugsmas ir skausmas, laimė ir nelaimė, pergalė ir pragaištis veržiasi aikštėn, stengiasi išsireikšti. Verbas bešventinant, skardus Osannų šauksmas, linksmi balta kunigo rūbų spalva, verbų, šakų mojavimas rodo Kristaus ir sykiu Jo Bažnyčios laimę, pergalę. Bet atgailos mėlynumas, Mišioms prasidėjus, tuojuo prašalina linksmas Osannas; pergalės verbos ir laimės ir linksmybės žalios šakos nusileidžia, kaip vėliavos iki pusiau stiebo.

Šiandien mūsų Viešpats priima Savo žmonių pagarbą; Jis ateina pas savuosius, ir savieji, rodos, priima Jį. Kai kitu kartu norėjo Jį padaryti karaliumi, Jis viską palikęs, pasitraukė vienas sau į kalną. Šiandien, vienok, Savo kančios išvakarėse, kai Jo neprieteliai sekė Jo pėdomis ir savo širdyse jau buvo pasmerkę Jį mirties bausme, kai baisūs kentėjimai ir mirtis, it kalnas gumšojo

Jam prieš akis, Jis ne tik tai nedraudžia, bet net pavelina pergalės šauksmui iškilti.

Koks sujudimas Jeruzalėje! Jėzus Kristus atkeliauja Velykoms švęsti! Tas didis Pranašas, stebuklų Darytojas, pranašysčių Ispildytojas, naujo mokslo Mokytojas, meilės Skelbėjas, vargšų Užtarėjas, neišgydomų ligonių Gydytojas; tas, kurs ne taip seniai Lozorių iš numirusių prikėlė artinasi prie Jeruzalės miesto!

Siauros ir vingiuotos Jeruzalės gatvės kuju prikimštos žydų iš visų keturių pasaulio vėjų. Vyrai skubinasi stoti į iškilmingą ėjimą bei procesiją, moterys prisiglaudžia savo mažutėlius ir skubinasi Jo pasitikti, vaikai, pasinaudodami nepaprasta proga, zulinas minioje ir bebėginėja. Minios, kaip tingaus upelio murmlinimas, vis didėja, auga, garsėja iki tampa galingu, viską nustelbiančiu riksmu. Štai artinas majestotiška eiseną. Štai Petras, ir ana, asilą žergiąs ir

Kristus, taip ilgai lauktas Mesijas, Išganytojas! "Osanna Dovydo sūnui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties vardan! Osanna aukštybėse!" Jam įėjus į miestą, minia iš džiaugsmo svaigsta. Prisilaužę žalių medžio šakų, žmonės klojo jas Jam po kojomis, prisiskabę lapelių, barstė Jo kelią; savo drabužius metė Jam po kojomis, kad Jis nors peržengtų per juos ar po kojomis pamintų.

Apaštalai nebegalėjo tiesiog tvirti savam kaily. Jų kantraus laukimo laikas jau baigtas, jų svajonės įkūnytos. Viskas klojasi ko puikiausiai. Kristus atėjo Savo Karalystės pasisavinti. Visi žmonės į juos žiūri, jiems jų laimingo likimo pavydi. Kokia laimė, kokia neapsakoma garbė būti taip arti Viešpaties!

Vienok, Viešpaties Širdis nerami, nelinksmama, sunki, net liūdna. Ašaros vilgo Jam akis. "Šita tauta gerbia mane lūpomis, jų gi širdis toli nuo manęs." Jo visa regiančios akys mato, kas Jo laukia ant rytojaus. Jis girdi tuos pačius balsus pasityčiojant iš Jo; tie patys žmonės, kurie dabar riekia Osanna, kiek tik koserė įkabina, tuojuo spiegs: "Ant kryžiaus Jį, ant kryžiaus Jį" kiek tik nasrai įkabins. Jo besišypsą apaštalai, gerėdamiesi Jo pergale, atsisakys dalytis Jo skausmais. Šiandien Jis karalius, rytoj Jis kirminas, o ne žmogus, žmogaus paniekinimas, žmonijos išjuoktas.

Ne garbingomis eisenomis bei procesijomis, ne palmių mojavimu, ne drabužių po kojomis klojimu, Kristus išgelbėjo pasaulį ir mus visus. Mes esame Kristaus kryžiumi išganyti: "Garbiname ir šloviname Tave, Viešpatie, nes per Šventą Tavo Kryžių atpirkai šį pasaulį." Jis pavelino žmonėms džiaugtis ir linksintis ir Jį garbinti, bet Jis sau Pats pasisavino skausmą ir sielvarą. Jis priima džiaugsmo šauksmus, bet skausmo šauksmas, dėl Jo kantėtas, nuskamba Jo Švenčiausioje Širdyje.

Bažnyčia tęsia Kristaus gyvenimą ant žemės. Ji turi savo pralaimėjimus ir savo pergales, savo džiaugsmus ir savo skausmus. Džiaugiamės josios pergale, bet nė kiek mažiau džiaugiamės ir josios skausmais, persekiojimais, nes tada ji prie savo lūpų kelia amžino gyvenimo kieliką, Kristaus kančios kieliką. Ji tobulėja skausmuose, Ji puiki ir iškilmingai garbinga savo garbės eisenoje, savo džiaugsmo ir didybės rolėje, bet ji Kristaus Širdžiai kur kas artimesnė kai kryžius ją prie žemės prilenkia.

Nežiūrint kaip gražios ir garbingos mūsų

bažnyčios, visų jų bokštuose stovi kryžius. Šventų Mišių rūbai puikūs ir puošnūs, bet į visą tą jų iškilmingumą jausta išganytą nešas kryžiaus ženklas.

Taip ir su mūsų gyvenimu. Dievas dažnai duoda mums progos pasilinksminti, pasidžiaugti. Mes džiaugiamės, kad Dievo maitonė mums padeda sekti Kristumi, kad Jame matome vienatinį išganytą kelią, vienatinę tiesą, vienatinę gyvybę. Vienok kelias, kuriuo Jis keliavo buvo kryžiaus kelias, tiesa, kurią Jis skelbė buvo savęs išsižadėjimo tiesa, gyvybė, kurią Jis užlaikė buvo kančios gyvybė. Jis buvo skausmo, ne džiaugsmo žmogus. Jis kreipiasi į mus, kad mes ne garbingoj eisenoj bei procesijoj Jo pėdomis sektume, su Juo džiaugtumės, bet kad nors valandėlę su Juo paklupotume Alyvų Darželyje. Kristus nesako: "Jei kas nori eiti paskui mane, tegul džiaugias, tegul palmių šakas mojuoja, tegul Osanna gieda." Ne. Jo žodžiai ir šiaudien aiškiai skamba: "Jei kas nori eiti paskui mane, tegul pats savęs išsižada, tegul ima savo kryžių ir teseka mane. Nes kas nori išgelbėti savo gyvybę, praras ją, kas gi prapuldytų savo gyvybę dėliai manęs, atras ją." Amen.

"ASILAS"

Na, juokis, jei nori ir pašėpk

Mane ir mano prastą eisena:

Lopšy aš Kristų šildžiau; ir žiūrėk,

Ką Dievas žergė, jei ne asilą!

Chestertonas—Bastūnas.

"Prašykite ir Gausite"

1858 metų pradžioje kun. Bosko (neseniai paskelbtas šventuoju) turėjo sumokėti didelę skolą ir neturėjo nė centų. Skolintojas, dar kiek palaukęs, ėmė nekantrauti ir griežtai reikalavo atsisteisti iki sausio 20 d. Atėjo sausio 20 d. — jokios pagalbos, jokios vilties. Šventasis pasišaukė kelis vaikus ir sakė: "Šiandien man reikia nepaprastos pagalbos. Aš eisiu į Toriną, o jūs pasimainydami eikite į bažnyčią ir melskite švenč. Sakramentą." Taip visi ir padarė. Kun. Bosko einant pro misijonierių bažnyčią, prie jo prisiartinio nepažįstamas vyriškis ir padavė storą voką. Atplėšęs, rado kelias tūkstantines. Nustebo kun. Bosko — nenorėjo tokios sumos nė priimti. "Prašau imti ir suvartoti savo vaikučių išlaikymui." tarė nepažįstamasis ir nuėjo, nė raštelio nepareikalavęs.

Šv. Juozapas ir Intronizacija

Kun. A. T. (Samata)

PO MARIJOS, niekas taip nenuvokė ir niekas taip nemylėjo Švenčiausios Jėzaus Širdies, kaip Šv. Juozapas. Dėl to, Šv. Juozapas yra teisingai vadinamas, kaipo Švenč. Širdies prietelis, kuriam anot Šv. Bernardo, buvo patikėtos visos misteriškos paslaptys. Be Marijos, niekas Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai nebuvo tokiu ištikimu bičiuliu, kaip Šv. Juozapas. Jėzus ir Juozapas bendrai turėjo visa, ir jų širdys sutapo į vieną Širdį su Marijos širdimi. Jie sudarė tobulą žemiškąją Trejybę, duodami kilniausią pavyzdį kiekvienai krikščioniškai šeimai.

Mūsų laikuose, deja! krikščioniškoji šeima yra atšalusi ir tolinasi nuo Švenč. Jėzaus Širdies, taip pat ir nuo Marijos ir Juozapo. O kiek šeimų mūsų dienose gyvena palaidų ir nuodėmingą gyvenimą? Gimdymų mažinimas šeimose yra apverktinas įrodymas, kad daugelis šeimų atsižada ir atmeta visų Kūrėją. Toks piktas pratimas ir Dievo valios nepaisymas yra baisėtinai ir smerktinas. Dėl to, seka ir Dievo baismė. Ir ji, kaip yra baisi! Pasaulio karo pradžioje, žmonija, rodosi, kad buvo pamiršusi Dievą, o šiandien, po tiek baisėtinų smūgių ir nesuskaitytinų žudynių, ji yra, tarsi, akla ir nenori matyti Dievo beribės meilės. Nūgi, Dievas siunčia kitokią bausmę, kuri prarija daugiau gyvasčių, ne kaip baisusis pasaulinis karas. "Jie bus sunaikinti, kaip raiža (rūgiena), kai yra nudžiūvusi ir visai sausa," sako Viešpats pranašo lūpomis.

Tačiau, kur nelaimė yra didžiausia, ten Dievo pagalba yra artimiausia. Net pirma nekaip žemė tapo įkurta, Dievas, amžinuoju Savo žinojimu ir permatymu apie žmonijos silpnybes ir būsiančius nusikaltimus, gamino ir atitinkamus vaistus. Tos dieviškosios įstaigos gyduolės šeimoms yra Švenčiausios Jėzaus Širdies Intronizacija, kuri sutinka visuotiną užgyrimą pasaulio valstybių kiekviename krašte, kur tik apie ją girdima. "Stai, ko mums trūksta ir ko mums labai

reikalinga," šaukia nusiminę žmonės. "Todėl, ją priimkime į savo namų židinį su tvirtu pasitikėjimu ir gyvu tikėjimu, ir laimėsime!"

Švenčiausios Jėzaus Širdies Intronizacijai šeimose nėra geresnio globėjo (patrono), kaip yra Šv. Juozapas. Toks pasirinkimas turėtų būti brangiausias ir artimiausias kiekvieno širdžiai, o Šv. Juozapui būtų ytin didelis džiaugsmas. Nes, iš tikrųjų, koks neapsakomas džiaugsmas ir linksmybė buvo Šv. Juozapui, kada galėjo Jėzui, dar esančiam Kūdikiui, tarnauti, nes jis ir Marija "nunešė Jį (Jėzų) į Jeruzalę, kad statytų Jį Viešpaties (Dievo) akivaizdoje." (Luk. II, 22), būtent, kad įkurti pirmąją Intronizaciją Jeruzalės Bažnyčioje, kur taip pat buvo ir šventasis senelis Simeonas ir šventoji pranašė Ona. Ir dabar su panašiu džiaugsmu Šv. Juozapas dalyvauja Švenčiausios Jėzaus Širdies kiekvienoje Intronizacijoje šeimose, kurių namuose jis liekasi Švenč. Jėzaus Širdies prietelis, šeimos ir jos narių bičiulis ir draugas. Per Intronizaciją Šv. Juozapas taip pat yra soste šeimų židinyje, kur liekasi jų globėjas, užtarytojas ir gelbėtojas, lygiai, kaip kad buvo Šv. Šeimai Nazarete.

Iš tokios šeimos, į kurią Jėzus iškilmingai įžengė ir apsigyveno, kaipo Valdivos ir Karalius, Šv. Juozapas neišeis ir jos neapleis, nes jis yra ir pasilieka ištikimas prietelis Dieviškosios Jėzaus Širdies ir tos šeimos, kuri Jai aukavoši. Koks palaiminimas tokiai šeimai ir jos nariams! Kokia paguoda ir užtarymas šeimos kiekvienam nariui gyventi drauge su Šv. Juozapu! Bet, ypatingai, kaip ramiai ir laimingai galima mirti, žinant, kad Šv. Juozapas yra laimingo mirimo globėjas.

Taigi, Šv. Juozapai, Švenčiausios Jėzaus Širdies prieteliau ir Švenč. Širdies globėjau šeimose, melski už mūsų šeimas, jas paguosk ir sutvirtink, duok sveikatą, o mirimo vandenį pas Dievą užtaryk už visų sielas, kad apturėtų išganymą ir amžinąjį gyvenimą Švenč. Jėzaus Širdies Valstybės karalystėje!

LAIMINGA ŠV. JUOZAPO MIRTIS

*Nusviro galva Tau saldžiai besapnuojant,
Iškruto iš rankų skaisti Lelija.
Ir likus su Jėzum prie šalto lavono,
Štai, liūdi tavoji Ponia — Marija.*

*Neliūski, Marija, kilnaus žilagalvio, —
Dar liko prie Tavęs gerasis Sūnus.
O Jis, lyg balandis pas Dievą nuskridęs,
Užtars prieš Jo Sostą vargingus tarnus.*

*Prie obliaus ir kalto jėgas paauko'ęs,
Tu pavyzdį darbo čia mums palikai;
Globok ir dabar mus Dangaus Karalijoje, —
Štai, puolam prie Tavęs vargingi vaikai.*

*Gerasis Seneli, Mažutį globojęs
Ir glaudęs jautriai prie krūtinės karštos;
Ir mus, baigiant žemės vargingą kelionę,
Te prašymas Tavo pas Dievą užstos:*

*Atvyk su sparnučiais malonėms žydis,
Ir mus, taip kaip Tave, lai jie užmigdys...*

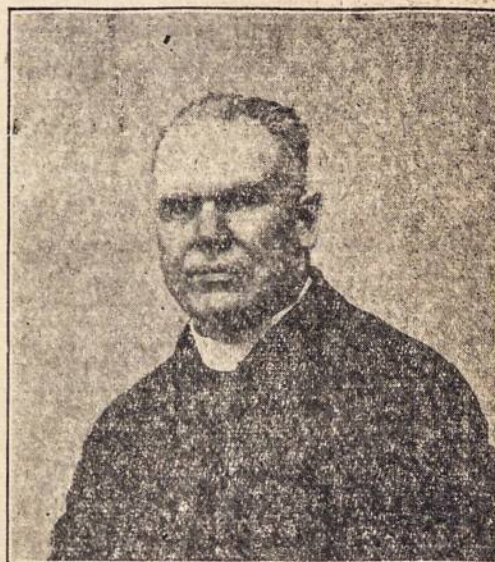
ŠV. JUOZAPO VIETA DANGUJE

Didis ir neužmirštamasis popiežius Pijus IX buvo pavedęs žymiajam dailininkui nutapyti Nekalto Švč. P. Marijos Prasidėjimo paveikslą. Dailininkas, parengęs būsimąjį paveikslą brožu, parodė jį šv. Tėvui. Popiežius, apžiūrėjęs paveikslą, paklausė: "O kur šv. Juozapas?" Dailininkas nurodė į viena grupę, kuri beveik skendo debesyse ir tarė: "Aš čia jam vietą paskirsiu." — "Ne!" pasipriešino popiežius ir pirštu parodė vietą šalia V. Jėzaus. "Čia jam vietą turi būti, nes ir danguje šventasis Juozapas yra ne kitoje vietoje, kaip tiktai šalia Jėzaus ir Marijos." *Severinas.*

T. Marijonų Rėmėjų Garbės Narys

A. † A.

KUNIGAS JONAS KURAS

A. a. kun. Jonas Kuras, šv. Juozapo parapijos klebonas, Scranton, Pa., užmigo Viešpatyje šeštadienio vakarą, kovo 13 d., po trumpos ligos. Velionis bus laidojamas ketvirtadieni, kovo 18 d.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaišys dvejas šv. Mišias balandžio 18 ir 25 dd. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai yra prašomi susikalbėti šv. Rožančiaus dalį už jo sielą.

Karalius Darbininko Rūbuose

RUSIJOS caras Petras Didysis kurį laiką buvo išvykęs į Vokietiją, Olandiją ir Angliją pasimokyti amatų. Užsivilkęs paprastą darbininko rūbais, su kirviu rankoje, per dieną jis mokydavosi dirbti laivus ir kitus darbus, o vakare rašydavo laiškus Rusijon, nurodydamas, kaip geriau tvarkyti kraštą. Ar Petras Didysis, užsivilkdamas darbininko rūbais, netekdavo ir savo karališkumo? — Taip ir Jėzus Kristus, "prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršuje išvaizda rastas kaip žmogus," (Pilyp. 2, 7), nenustojo savo dieviškosios prigimties. ("K. P.")

Atgailos Reikalingumas

Kun. V. Andriuška, M.I.C.

KETURIOS savaitės prieš kalėdas vadinasi adventas dėl to, kad, viena, jos primena mums kaip žmonija laukė kelis tūkstančius metų ateisiančio Išganytojo, ir antra, kad mes stengtumėmės tinkamai prisirengti minėti Viešpaties Jėzaus atėjimą, kad mes atgailoje Jį sutiktume, atgailos dvasioje Jį priimtume sam padangėje.

Laikas, prasidedąs pelenų diena ir trunkąs ligi didžiojo šeštadienio pietų, vadinasi gavėnia. Tai 40 dienų pasninko, susitelkimo, ir apsimarinimo laikas, primenąs mūsų Viešpaties Jėzaus Alyvų Kalne pasninką ir kruviną maldą. Tam tikslui Katalikų Bažnyčia liepia švarinti savo sielas, daryti atgailą, pasninkauti, vengti visokių išsiblaškymų, valdyti palaidą linksnumą. Atgaila yra mums visiems reikalinga. Reikia turėti atgailos dvasią.

Šiandien pažiūrėję į platųjį pasaulio horizontą, kokią dvasią mes ten matom viešpataujant? Gal Kristaus dvasią ir užsidegimą apaštalauti? Gal atgailos dvasią? Priešingai — daugumas nei Kristaus, nei Jo apaštalavimo darbo nepažįsta, net gal nenori nei pažinti. Pasiskandinę pasaulio tuštybėse — linksmybėse. Pasidavę materializmui, modernizmui. Rūpi vergauti piktiesiems geiduliams; nebando juos valdyti, bet tampa jų ištikimieji tarnai.

Kas tai yra atgaila? Yra tai morališka dorybė, kuri sukelia gailestį už nuodėmes, už įžeidimus padarytus Išganytojui. Ir kadangi per nuodėmę Jėzų įžeidžiame, reikia Jo atsiprašyti, gauti Jo atleidimą, atpildyti už prasikaltimą. Tą galime padaryti tik per atgailą.

Atgailos reikalingumas mums jau suprantamas. Nors kaltė, atleista, nors nuodėmė išdildyta, bet faktas pasilieka, kad padarėme negerai, kad nors ir nuodėmė atleista, bet žinome, nuodėmė padaryta, ir reikia už ją atsilyginti. Ne tai kokiais žodžiais, bet savo konkrečiais darbais, savo atgaila, savo tikru, nuoširdžiu gailesčiu prašydami įleistąjį Dievą atleidimo.

“Nėra išganyto be šitos atgailos,” sako

šv. Tomas. Tačiau, kas galėtų mus stipriau įtikinti dėl josios reikalingumo, kas gali pašalinti abejojimus dėl josios naudingumo, kaip paties Kristaus žodžiai: “Jeigu jūs atgailos nedarysite, visi pražūsate.” Įsakyamas universalus, liečiąs mus visus. Ragina visus krikščionius. Tai brangus ir saldus Jėzaus prašymas, stačiai privertimas, kad mes Dangaus palaimą sau įsigytume.

Pats Kristus buvo savęs išsižadėjęs. Viešpats Jėzus tapo žmogum, ir tai buvo Dievas, gundamas šalios žiemos metu, tamsioje naktyje, sveikinant pučiančio vėjelio, vos spėjus žvaigždėms mėlynėse pranokti. Karalius — Alyvų kalnė išpasninkavo 40 dienų, meldėsi nuošaliai, atsitraukęs nuo savo mylimųjų Apaštalų ir mokinių per 40 naktių ir tai Žmogus be nuodėmės. Karalius, kuris sutvėrė dangų ir žemę, kuris dauginą vyną, kuris išalkusias minias pasotino; atgailaudamas užsidėjo paniekos kryžių už žmonių ant savo pečių ir ėjo mirti baisiausia piktadario mirtimi.

Mes paliesti ir pirmosios nuodėmės pirmųjų tėvų sutepti ir dar bandysime save nuo tos atgailos išsivaduoti? Ne! Neužsidaryk sau durų į nenykstančių amžių džiaugsmų ir linksmybių. Atgaila nereiškia, kad reikia save kankinti, plakti virvėmis, kančių kęsti ir panašiai. Ne! Atgaila glūdi štai kame. Reikia, kad mes visus savo darbus atliktume su atgailos dvasia, su gailesčiu ir širdies nusizeminimu, kaip atlyginimą už padarytasias nuodėmes — klaidas sąmoningai ar nesąmoningai. Kelis pavyzdžius: gatvėje keliaudamas, apmarink savo akis nežiūrėdamas į tą krautuvę ar tą žmogų; savo tarpo pasirizk mažiau kalbėti ir kitiems pirmenybę užleisti — ir panašus apsimarinimus.

Tai toji pati atgaila, kuri pravirkdino Dovidą, kuri suteikė kantrybės Jobui kentėti, kuri atvedė Joną tyruose ir Magdalėną prie Jėzaus kojų, o Augustiną išlaisvino nuo žemės ir pakėlė į dangaus aukštybes. Tokią pat atgailą randame pas Jėzų, kuris be nuodėmės, gyveno paskendęs geruose darbuose, bet josios reikalingumą ir naudingumą

mą mums visiems kaip pavyzdį paliko. Sekime Jį, nes Jis kalba ir į mus: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių, ir teseka mane.“

Svarbu turėti visur ir visuomet atgailos dvasią. Imkime pharisiejus. Pasninkavo jie tris kartus per savaitę, bet išganytojas juos pavadino vaidmainiais. O Marija atnešė tepalų Kristaus kojų patepti, nes ji Jį mylėjo. Koks skirtumas! Pharisiejai pasninkavo, bet neturėjo atgailos dvasios. O Marijos auka buvo priimta todėl, kad ji tai darė gailestinga ir nužeminta širdimi.

Nors baisi nuodėmė mus kankina, nors karštos skaistyklos liepsnos mūs laukia, bet atsiminkime, kad Dievo gailestingumas yra galingesnis už visus mūsų darbus. Kristus nori, kad mes bent kibirkštėlį atgailos troškimo turėtume su tikra krikščioniška ir nušizėminusia širdimi, kaip tokie Augustinas, Magdalena. „Vilties tad, broliai,“ sako Tomas a Kempis. Žengkime pirmyn sykiu. Jėzus bus su mumis. Pažvelgki, štai, mūsų Karalius žengia pirm mūsų; ir Jis kovos už mus. Teimk, tat, savo kryžių ir sek Jėzų, nes nėra kito kelio gyvenime, tikro ir vidujinės ramybės, kaip šv. kryžiaus kelias ir kasdieninis apsimarinimas.

GAILESTINGAS VAIKELIS

— Baisusis badas mus kankina, smaugia!... Iš bado žūname!...

— Badas, lyg angis, čiulpia mūsų kraują... Neturime duonos nė trupinėlio...

— Duonos, duonos mums duokite!... Vai, žmonės, turėkite pasigailėjimą... Badas, lyg angis, iščiulpia iš mūsų kraujo paskutinį lašą; mūsų kūno dalys džiūsta, lyg medžių šakos, kuriems šaknys liko pakirstos.

Tai taip vienais metais Ispanijoje, kur siautė baisus badas, žmonės žuvo baisiuose skausmuose; jie maldavo duonos trupinėlio, lyg kokios antgamtinės dovanos...

O badas ėjo ir siautė per visą kraštą, kad ir neturėdamas giltinės dalgio rankoje, vienok žudė tūkstančiais; kad ir neturėdamas ginkluotų kareivių Ispanijai naikinti, vienok žmonės krito ties jo kojomis.

To baisaus bado nelementasis siautimas!

To bado metu, vaikščiodamas į mokyklą

vienas vaikelis kasdien sustodavo, užsiūnųtydavo ir nuliūsdavo, nes kiekvieną dieną matydavo lavonus gatvėse, kiekvieną dieną girdėjo dejavimus ir meldimą: „Duonos, duonos...“

Jis dalinosi savo duonos riekele, betgi netrukus ir tos pačios duonos vis mažiau gaudavo. Jis atiduodavo net kiekvieną skatiką, kokį tik turėdavo, kad prigelbėtų badaujančius, bet neužilgo pritrūko ir skatiko.

— Baisusis badas mus baigia!... Iš bado mirštame!... Pasigailėjimo!... Duonos mums duokite!...

— Badas, lyg ugnis degina mūsų vidurius; badas suretėžino mūsų vidurius... Duonos mums duokite; valgyti norime!...

Gailestingas vaikelis, vardu Dominikas, girdi tuos maldavimus, ir ašaros pasilieja iš jo akių.

— Neturiu ką duoti!... Nieko neturiu!... Aš taip pat esu aškanas!

Tačiau, jis nuėjo pas vertelgą, kuriam pardavė savo knygas, ir už gautuosius pinigų nupirko duonos badaujančioms.

Tai tokią gailestingą širdį turėjo Dominikas, mokiny, Valencijos pilyje, Ispanijoje.

Žmonės aplinkui kalbėdavo:

— Tasai gailestingas vaikelis kada nors taps dideliu geradariu, nes jo troškimas vien tik gerą daryti kitiems!

Laikas nesulaikomai bėgo. Dominikas tapo kunigu, o vėliau davė pradžią garsiam Dominikonų Ordeniui, ir jis įvedė šventąjį rožančių, kaip maldą.

Vienas vienuolis, garsus mokslininkas, kartą klausydamas Dominiko pamokslą, kuriame davė vaizdžių ir išmintingų prilyginių, kuriuose tūnojo didelės išminties gilybių aiškumas, ir matydamas sužavėtus klausytojus, jo paklausė:

— Iš kokių knygų ir žinijos šaltinių sėmei mokslą, kad taip aiškiai ir išmintingai gali žmonėms papasakoti apie tikėjimo kilnias tiesas ir gijas paslaptis?

Dominikas atsakė:

— Iš knygų meilės dėl Dievo ir artimo; jos visa tai išmokina.

1333 metais Dominikas paskelbtas šventuoju.

O šiandien, visas katalikiškasis pasaulis gerbia jį, kaip didelį šventąjį Katalikų Bažnyčios

Kun. A. T. (Samata).

STOK | KOPLYČIOS STATYBOS DARBA!

Pavyzdžiai

PASKUTINIUOSE Tėvų Marijonų Rėmėjų suvažiavimuose tikrai gerbiamieji rėmėjai persisaminėjo statamosios KOPLYČIOS garbingųjų už-

Prof. kun. J. Vaitkevičius, M.I.C. ir klierikas A. Miciūnas, M.I.C., prie seminarijos kopylčios statybos, Hinsdale, Ill. Lietuviškai katalikiškai visuomenei gausiau parėmus aukomis statybos fondą, darbas sparčiau bus varomas. Kopylčios pašventinimo diena jau nustatyta—birželio 6 d., šių metų. Iki tam laikui turi būti ne tik statyba baigta, bet ir viskas sutvarkyta, nes, bet abejonės, į pašventinimo iškilmes suplauks tokios minios, kokių dar Marijos Kalneliai nėra matę.

(Chicago Evening American Paveikslas; Dėka Stasiui Piežni.)

Šis atvaizdas parodo Marijonų Seminarijos, Hinsdale, Ill. darbuojantis prie seminarijos kopylčios statybos. Matyti ir Andriejų Naudžiūną, M.I.C., dirbant prie lango, kurį au State Banko prezidentas Jonas Brenza.

(Chicago Evening A

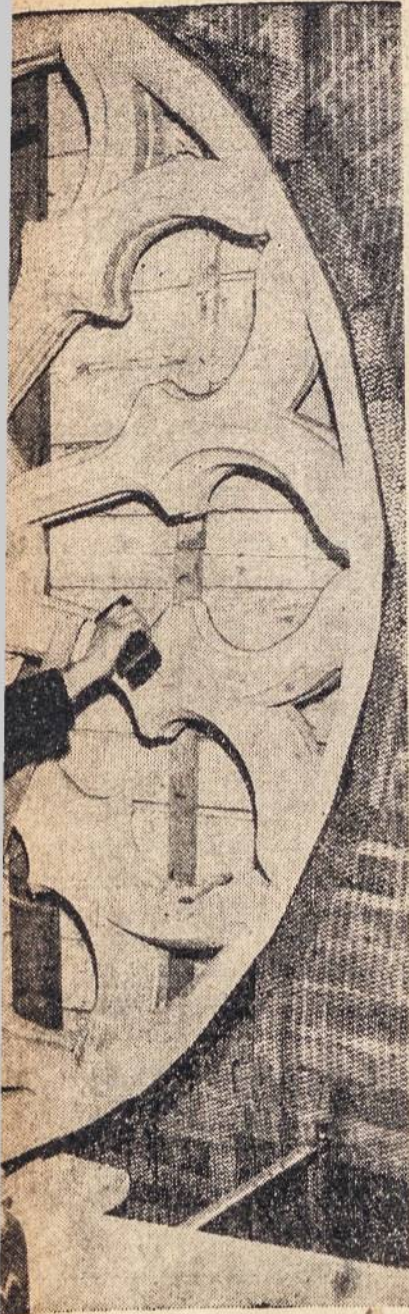
baigimu. Tą įrodo bruzdėjimas — rengti viso gėles. Gražus pirmųjų skyrių pavyzdys pask panašius parengimėlius, kurie įvyks artimoje t mas užtikrina, jog yra nemažas skaičius žmoni KOPLYČIOS reikalingumą rengime pirmųjų ir deda pastangų, kad Amerikos lietuvių pi būtų užbaigta. Lai tie pavyzdžiai paskatina n

Kas Veikiama

Praeitą savaitę buvo baigtas reikalingų geležinių formų bei sietaų dėjimas, kad ornamentalinį tinkavimo darbą būtų galima atlikti. Mat, prieš tinkavimą reikėjo KOPLYČIOS lubas geležinėmis formomis iškabinti, išvesti ir išlenkti. Šis sunkus ir painus darbas jau baigtas ir šios savaitės pradžioje pradėta tinkavimo darbas pačioje KOPLYČIOJE. Jau ištinuoti visi kambariai bei pereinamoji vieta greta KOPLYČIOS.

Statybą lanko

Nors KOPLYČIA dar statoma, bet žmonės ją jau lanko, kad pamatyti statybos pažangą. Ypač atvyksta susidomėję tinkavimo darbu. Kiti gerieji prieteliai, nelaukdami birželio mėnesio, ku-

Marijonų seminarijos klierikai Vincas Parulis, M.I.C. ir Jurgis Andriuska, M.I.C., baigia statyti Liūdo švenč. Panelės groto, seminarijos prieangyje.
(Chicago Evening American Paveikslas; Dėka Stasiui Piežai.)

(II., klierikus liuosu laiku nuo moks-
me klierikus Mykolą Jodką, M.I.C.
kavo Chicagos lietuvių Metropolitan
merican Paveikslas; Dėka Stasiui Piežai.)

kiausius parengimus, pramo-
atino ir kitus skyrius rengti
eityje. Šioks skyrių darbštu-
ų, kurie supranta seminarijos
kandidatų prie Dievo Aukūro
osios seminarijos KOPLYČIA
visus prie uolesnio darbo!

met KOPLYČIA bus šventinama, dabar jau ją lanko. Malonu, kad gerieji prieteliai įdomauja KOPLYČIOS statymu. Maloniai kviečiami visi rėmėjai apsilankyti ir pamatyti padarytą pažangą. Tinkamiausioji proga sekmadienį, kuomet joks darbas nėra varomas.

Klierikas Stanislovas Vaičaitis, M.I.C., prof. kun. Vaitkevičius, M.I.C., Marijonų seminarijos rektorius, ir prof. kun. Mačiulionis, M.I.C., miuruoja koplyčios aslą, kur bus dėdama mozaika. Šiai mozaikai braižinį nupiešė klierikas S. Vaičaitis, M.I.C.

(Chicago Evening American Pavėikslas; Dėka Stasiui Piežai.)

tot, kad lietuviai didelius darbus dirba. Net savąją seminariją turi. Jauna, taip, bet sparčiai žengia pirmyn."

"Tą faktą negaliu užginčyt, nes padarytą pažangą savo akimis matau. Bėje, ar teko Jums gauti žymesnių aukų, pavyzdžiui, kaip gauna kitų tautų įstaigos, po penkiasdešimts, šešiasdešimts..."

"Ne, ne, tamsta. Mūsų žmonės dar nesuspėjo susikrauti tiek turto. Bet gavome keletą tūkstančių. Reiškia, žymiausioji auka — tūkstantis. Mat, mūsų tauta, bendrai kalbant, yra darbininkai žmonės. Turime keletą žymių pramonininkų ir profesionalų, bet jų turtų negalime lyginti su turtais tų, kurie pajėgia tokias stambias aukas duot, kaip kad minėjai."

"Vis turiu prisipažinti, kad Jūs, lietuviai, pažangūs, nors ir mano airio kraujas sunkiau plaka taip kalbant. Faktas vis faktas."

"Dėkui, tamsta. Bet, galutinai, nors esi airys, o aš lietuvis, mus riša svarbesnis ryšys — bendras tikėjimas. Tiesa, mūsų atskirų tautų gerieji darbai, ar tai bažnyčių, ar mokyklų statymas neša mūsų tautoms garbę, bet vis tai jau antraeilinis dalykas. Mums, kaip katalikams, svarbu, kad mūsų gerieji darbai prisideda prie Kristaus karalystės praplatinimo."

"Nuširdžiai ačiū, brolau. Štai, ir aš noriu prisidėti."

A. V. M.

Pašnekėsys

"Čia lietuvių seminarija? Tik lietuvių? Bet, juk, lietuvių mažai yra, palyginus su kitomis tautomis. Tiesa, Chicagoje daugiau lietuvių yra, kaip kituose miestuose, bet ir ten jų veikimas kitų, didesnių tautų būna dažnai užgniaužtas." Taip kaibėjo vienas žymus pramonininkas airys, belankydamas seminarijos statomąją KOPLYČIA.

"Tiesa, mažą tautą, bet savo akimis ma-

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Kunigų Seminarijos Koplyčios Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

Tėvas JONAS JAKAITIS, M.I.C. — Marian Seminary — Hinsdale, Illinois

Mūsų Paguoda ir Stiprybė

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

NORMALUS žmogus niekada nesidžiaugs iš kito žmogaus kentėjimo ar skausmo. Nežiūrint, kaip užkietėjęs ir beširdis žmogus būtų, kai mato kitą baisiai kenčiantį, jis purtos ir nenori prieš savo akis matyti kartaus ir skausmingo reginio ir savo žvilgsnį kreipia kitur, kad neregėti skausmo baisenybės ir ryžasi iš atminties ištrinti tai, ką matė ir regėjo.

Tačiau, Nukryžiuotojo Viešpaties paveikslas nesukelia tokio purtinančio atjautimo tuose, kurie žvelgia į jį. Ir Nukryžiuotojo Jėzaus paveikslas iš pat pradžių laimi žiūrovų širdis, jų garbinimą ir net meilę. Nusidėjėliai patraukiami į jį, nes tame paveiksle jie mato dieviškąją paguodą ir globą, aukojamą jiems. Ir primena jiems užganapadarymą, kurį reikalinga buvo padaryti už jų nuodėmes ir mato tą beribę meilę, kuri žadino Viešpatį aukoti tą užganapadarymą dėl jų atpirkimo ir išlaisvinimo iš šetono ir pragaro, kad tapti jų Atpirkėjas, Išganytojas. Nusidėjėliai apturi žavingą atminimą, kurs juose sukelia gaivingą viltį, duoda prižadėtiną reikalingos paspirties ir pagelbos pasitaikančiose pagundose, ir skiria nesibaigančią laimę kitame pasaulyje. Žmonės, išvargę nenustojančioje kovoje dvasiniame gyvenime ar apkrauti laikiniais rūpesčiais ir sielvartomis, semia paguodą ir stiprybę iš apmąstymų apie jų Viešpaties kentėjimus ir karčią kančią, ir jų vargai ir kentėjimai palengvinami, kai juos palygina su Išganytojo, kurs tiek daug vargo kentėjo dėl visos žmonijos. Žmonės, kurie atsidavė pasaulinėms ir baigiančioms linksmybėms, ar džiaugsmams, ir po trumpo laiko, kai visa juos pavergė ir padarė nelaimingais, jie žvelgia į paveikslą jų Nukryžiuotojo Išganytojo, kurs juos moka paniekinti žemiškus dalykus, kurie praeina ir yra niekai, palyginus su Dangaus džiaugsmu ir amžina laime. Nukryžiuotojo Jėzaus paveikslas jiems primena, kad jų Viešpats, atmetęs pasaulio vyliuojančią ir praeinaną laimę, nugalėjo karčią kančią, ir iš Jo pavyzdžio, jis išmoksta matyti, kad kentėjime, o ne džiaugsmo ir linksmybių ieškojime, galima rasti tvieriančią ir amžinąją laimę. Tie, kurie tikrai myli Dievą, yra traukiami vis arčiau prie Išganytojo Kryžiaus, nes tai yra tokio jau paveikslo išo-

rinė pusė, kuri atšėšėlinta jų pačių širdyse, kai nenustojančiai vaizduoja Išganytojo karčią kančią, ir tokiuose atminimuose, jie randa savo džiaugsmą, gauna naujų ir žydesnių apreiškinų Dievo meilės, kuri duota jiems ir visai žmonijai. Net tie, kurie nepažįsta Kristaus, yra paliečiami, kai žvelgia į Nukryžiuotojo Išganytojo paveikslą. Jie negali ar nenori matyti reikalo, kad aukoti užganapadarymą Dievo įžeistam majestotui. Jie nepažįsta ir su paniekinimu neigia Atpirkimo misteriją. Kristus jiems atrodo įsiva juotas ar fanatiškas reiškiny. Visgi jie negali pasilikti taip užkietėję, kad neįvertinti Jėzaus Kristaus aukos didenybės ir neišgali nieko kita, kaip vien pagerbti prakilnius siekinius, kurie vertė Jį duoti Savo gyvenimą, kad kiti galėtų gyventi. Ir jie yra verčiami pripažinti antgamtiską kilnumą Jėzaus Kristaus mokinių ir pavyzdžio ir išganingų vaisių, kurių datyrė žmonija. Visas pasaulis turi noromis ar nenoromis pripažinti Nukryžiuotojo Išganytojo įtaką ir galybę. Prieš Kalvarijos Aukos misteriją net kerstinga minia ir budelis yra tykus ir pagarbus, kai šių dienų laisvamanis ir racjonalistas, nors neigdamas intelektualiską sutikimą, atiduoda nesąmoningą pagarbą Pasaulio Išgelbėtojiui.

Tame visame reiškiasi Dievo galybė. Tai yra paties Kristaus pranašystės įvykdinimas. "Ir aš," Jis tarė žydams, "kai būsiu pakeltas nuo žemės, visa patrauksiu į Save." (Jon. XII, 32). O Evangelistas duoda paaiškinimą: "Dabar Jis tarė tai, reikšdamas, kokia mirtimi Jis turi mirti." Vien tik Dievas su pasitikėjimu galėjo pirma laiko tarti tokį stebuklingą įvykdinimą, kurs turėjo praeiti. Vien tik Dievo galingoji malonė, veikianti per Viešpaties Kančią ir Mirtį, galėjo tai visa įgyvendinti. Visa atėjo iš Dievo, ir į Jį turi grįšti. Per užganapadarymą bei atsisėdimą, kurį Jėzus Kristus padarė, laimėta garbinga pergalė ir nugalėta priešai, ir tuos, kurie paklydo, Jis traukia į Save, pas Dangiskąjį Tėvą Danguje. Ištiestomis rankomis Jis kviečia į Save visą pasaulį. Žmonės žvelgia į Kryžių ir mato Išganytojo baisesius kentėjimus, ir jų jausmai paliečiami, ir jie priima Jo kvietimą.

Nors Karčios Kančios antgamtiškas traukimas ir yra be galo didelis, bet nebuvo dar pakankamas ir ganėtinai, kad įvykdytų Jėzaus Kristaus pranašystės pilną ir tobulą įgyvendinimą. Žmonių aistros, pasaulio vyliuonės, sielų išganymo priešai, ir nuodėmingas gyvenimas, tai visa sudaro baisias kliūtis Dievo planų ir darbų tobulam užbaigimui. Skaitlingų sielų laimėta Dievui, bet daugelis iš jų atsilieka ar neatsiliepia į Išganytojo meilingą kvietimą. Žmonės, kaip ir tautos, rūpestingai veikia laimėti savo pačių užsibriežimų, mažai atkreipdami dėmesio į kitų teises ar Dievą valia. Neturtėliai ir skurdžiai yra skriaudžiami, silpni ir bejėgiai yra pavergti, nekaltų žmonių priespauda ir kraujo liejimas tai dažnūs atsitikimai. Tat, kur gi pasidėjo Kryžiaus galybė ir įtėkmė tų principų, kurių Pasaulio išgelbėtojas mokino ir patvirtino Savo mirtimi? Argi taomi nepateisinama tų svyruojančių skeptikų, kurie abejoja apie pasaulio galimą atnaujinimą krikščionybės pagelba?

Pagal žmonių mąstymą ir protavimą gali taip atrodyti. Savo pasiryžimuose, žmonės šiandien nori gauti skubių pasekmių ir laimėjimų. Tačiau, Dievas pasitenkina laukimu. Dievas žino, kad laiko pilnume Jo amžinieji planai bus įvykdyti, kad visu širdys bus Jam atsidavusios, kad žmonių darbai ir veiksmai bus valdomi ir pavesti Jo amžiniams uždaviniams. Vien tik saldi ir maloni itaka, plaukianti iš Kalvarijos, gali priartinti ir paskubinti visa to įvykimą. Tie, kurie atsidavė Išganytojui ir myli Nukryžiuotąjį Viešpatį, kurie Jį intronizavo savo širdyse, kaipo jų Valdovą ir Karaliu, ir uoliai ir karštai besimelsdami, gali tikėti, kad Dievas pagreitins Jėzaus Kristaus pranašystės troškimą, kad pasaulis skubiau atsilieptų į Jo itaką ir pavestų save valdyti Kalvarijos dvasia.

Kaip žmonės ir pasaulis nežiūrėtu, bet Nukryžiuotojo Viešpaties paveikslas Kalvarijoje visgi yra mūsų paguoda ir stiprybė šiandien ir rytoj, kaip buvo visiems tiems, kurie pirma mūsų gyveno praeituose amžiuose.

**ISIGYKITE ŠIUO LAIKU VISŲ
MĖGIAMĄ KNYGELĘ**

ŠV. JUOZAPŲ GYVENIMAS

Tik 15c.

"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"
2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

Marionų Vedamųjų Misijų Tvarkraštis

Gavėnios metu

Brooklyn, N. Y., kun. Juozo Aleksišūno klebonaujamoje bažnyčioje, misijos kovo 8—16 d., kun. Antanas Andriušis, M.I.C.

Waterbury, Conn., kun. Juozo Valantiejaus klebonaujamoje bažnyčioje, novėna į šv. Juozapą, kovo 11—20 d., kun. Juozas Mačiulionis, M.I.C. ir kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Boston, Mass., kun. Prano Virmauskio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 14—16 d., kun. Alphonsas Jagminas.

Brockton, Mass., kun. Juozo Švagždžio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 15—28 d., misijos, kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C.

Maspeth, N. Y., kun. Jono Balkūno klebonaujamoje bažnyčioje, misijos, kovo 21—28 d., kun. Alphonsas Jagminas, M.I.C.

Girardville, Pa., kun. Mykolo Daumanto klebonaujamoje bažnyčioje, misijos, kovo 22—28, kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Velykų metu

Omaha, Nebr., kun. Juozo Jusevičiaus klebonaujamoje bažnyčioje, misijos kovo 31—balandžio 11 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C.

Pittsburgh, Pa., kun. V. Vaišnoro klebonaujamoje bažnyčioje, misijos balandžio 5—13 d., kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Lawrence, Mass., kun. Prano Juro klebonaujamoje bažnyčioje balandžio 5—13 d., kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C.

Melrose Park, Ill., Mt. Carmel bažnyčioje, misijos balandžio 11—18 d.

Shenandoah, Pa., kun. Juozo A. Karaliaus klebonaujamoje bažnyčioje, misijos balandžio 19—geg. 2 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C., ir kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Philadelphia, Pa., kun. Igno Zimblio klebonaujamoje bažnyčioje, geg. 31—birž. 6 d., misijos, kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Cicero, Ill., kun. Jeronimo Vaičūno klebonaujamoje bažnyčioje, novėna į šv. Antaną, birželio 4—13 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C.

SEMINARIJOS AIDAI

Veikimai

Seminarijos Studentų Kuopa gražiai veikia. Apart to, kad gabesni kuopos nariai gan dažnai rašo į Profesjonalų ir Studentų centro žurnalą „Studentų Žodį“, ir pačioje seminarijoje daromi kartą nuo karto parengimai ar kiti kokie prieinami suruošimai. Paskutinis kuopos suruoštas parengimas įvyko vas. 16 d. Lietuvos Nepriklausomybės šventę paminėti, ir pastaruoju laiku rengiama programa šv. Juozapo šventei, pagerbti seminarijos rektorių kun. Juozapą Vaitkevičių, M.I.C.

Nauja „Studentų Žodžio“ forma bendrai visiems tiko. Galime tik palinkėti, kad „Studentų Žodis“ dideliais šuoliais žengtų pirmyn, o prie to pasisiekimo visi kas galime prisidėkime.

Misijonierių Kuopos veikimas žmonių tarpe susilaukia vis didesnės, platesnės paramos. Kuopa nuo Vasario mėnesio pradėjo leisti trumpoj formoj savotišką žinių sąrašą iš savo veikimo srities. Kas norėtų gali šį lakštą apturėti; nemokamai teikiamas. Teko kuopai neseniai gauti žinių iš Marijonų Misijos Mandžiurijoje. Praeitam *Laivo* numerio skaitytojams suteikta žinių iš Marijonų veikimo Harbin'e, Mandžiurijoje, kur dabartiniu laiku dirba Marijonų misijonierių ir brolių būrelis.

Knygų fondas

Seminarijoje neseniai įsisteigė vadinamas „Knygų fondas.“ Kaip jau daugeliui mums žinoma, per paskutinius kelis metus, kun. J. Karalius iš Shenandoah, Pa. teikia pinigines premijas už išvertimą iš anglų į lietuvių kalbą tam tikrų knygyčių, kurias jis paskiria. Dabar Marijonų seminarijoje jaučiama, kad trūksta daugelio mokslinių knygų. Kadangi sunkūs laikai, pati seminarija neišgali prisipirkti visų knygų, kurie seminarijos mokslams reikalingos. Tat. patys studentai klierikai sumanė kiek galima šį trūkumą nors kiek papildyti. Įatsirado keletas klierikų, kurie apsiėmė versti kun. Karaliaus knygetes, o gautomis už išverstas knygetes premijomis pirkti reikalingesnių mokslui knygų.

Gražus tai sumanymas; galime tik troškinti ir laukti, kad atsirastų ko daugiausia „fondo“ darbininkų, talkininkų.

Prie progos norėčiau taip gi paminėti, kad per paskutines Kalėdas, Marianapolio Kolegijos rektorius, kun. dr. J. Navickas, M.I.C. nekuriems seminarijos klierikams prisiuntė lietuviškų knygų kaip dovaną už pasidarbavimą *Studentų Žodžiui*. Labai gražios ir įdomios knygos. Toks dalykas sykiu parągins žurnalui daugiau rašyti, o sykiu klierikai galės pasinaudoti gražia bei turtంగా rinktinių Lietuvoje spausdintų knygų kalba.

Visų knygų gavusių proga, norėčiau kun. dr. J. Navickui pareiškėti nuoširdų ačiū už jo duosumą šiuo atžvilgiu, ir tikimės, kad malonėsitė vis dažniau mus šiomis dovanomis aplankyti!

A. J. M.

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ PIRMO SKYLAUS VAKARAS GRAŽIAI PAVYKO,

Melrose, Park, Ill. — Sekmadienį, kovo 7 d., Tėvų Marijonų rėmėjų 1 skyrius buvo surengęs žaidimų vakarėlį su kalbomis. Vakarėlis stebėtinai gražiai pavyko, nes publikos susirinko virš 300 asmenų, kuri susidėjo didžiulioje iš jaunimo. Komisijos pirm. A. Švilpauskienė atidarė vakarėlį ir pakvietė žymų Melrose Parke biznierių ir veikėją Petrą Metrikį šeiminkauti vakarui, kuris gražia įžangine kalba pradėjo pramogą ir pakvietė kun. J. Jenčių, M.I.C. (kuris kiekvieną sekmadienį atvyksta pamaldoms ir rūpinasi kitais dvasiniais lietuvių reikalais) kalbėti. Po jo gražios kalbos, buvo pakviesti kalbėti ir kiti apskrities valdybos nariai, būtent, kun. V. Čižauskas, M.I.C., Antanas Bacevičius ir J. Kulikauskas.

Šio vakaro pasisiekimas priklausė nuo darbščios komisijos, kuri ištikrių dirbo. Ji susidėjo iš šių narių: A. Švilpauskienės, P. Bacevičienės, O. Škodienės, K. Kantauto ir M. Kavickienės. M. Kavickienė pardavė net už 17 dol. tikių ir suteikė 4 gražias dovanas.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narė A. † A.

BARBORA JUSKIENĖ

Užmigo Viešpatyje sausio 30 d., 1937 m., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvi savaites šv. Mišias balandžio 3 ir 10 d. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dalį už jos sielą.

Katalikų Pasaulyje

ŠV. TĖVAS RAGINA KOVOTI PRIEŠ KOMUNIZMĄ

Vatikanas. — Šventasis Tėvas Pijus XI per J. E. arkivyskupą Pizzardo iš naujo ragina pasaulį kovoti prieš komunizmą ir jo propagandą. Katalikų akcijos studentų grupei kalbėdamas arkiv. Pizzardo pareiškė:

“Krikščionybei grėsia pavojus ir tai didesnis už musulmonų pavojų — komunizmas. Popiežius atsiliepia į katalikų akciją visose katalikiškose šalyse griežtai kovoti prieš naują pavojų civilizacijai.

“Šėtonas visais laikais sudaro priešus prieš Bažnyčią ir Dievą. Šiandien jo įnagis yra komunistų propaganda.

TYLIOJI PROCESIJA AMSTERDAME

Amsterdamas (Olandijoje). — Kaip kas metai, taip ir šiemet Olandijos katalikai čia įvykdė savo tradicinę gatvėmis naktį įspūdingą tyliąją procesiją. Dalyvavo daugiau kaip 150,000.

Šios kasmetinės procesijos įvestos 14-ame šimtinietyje. Reformacijos laikais buvo nutrauktos ir 1880 metais ir vėl atgaivintos. Procesijos įvestos, anot padavimų gaisre stebuklingai išliko nuo ugnies konsekruota Ostija. Kas metai procesija vykdoma su specialine intencija. Šiemet intencija buvo: “Dievas tesaugoja Olandiją nuo komunizmo ir kitų pagonizmo formų.” Tik vieni vyrai dalyvauja tylioje procesijoje.

AUKOS PRIETARŲ DIEVAIČIUI

“Modernieji” mėgsta prikišti katalikams, kad jie turi daug burtų, tarp kurių esą ir stebuklai. Bet štai šiuo metu Paryžiuje policijoj užregistruota per 200 asmenų, kurie gyvena iš “pranašavimų” ir kortų kėlimo. Amerikos Jungt. Valstybėse kasmet išleidžiama 125 milijonai dolerių žvaigždžių spėjimams, “pranašautojams” ir kortų kėlėjams. Pastebėtas faktas, kur labiau nyksta tikėjimas, ten šimtus kartų didėja tikrieji burtai.

KATALIKŲ VYSKUPAI TARIASI SU NACIAIS

Berlynas. — Patirta, kad Vokietijos katalikų vyskupai tariasi su kultūros ministru katalikiškų mokyklų reikale. Kalbama, kad numatomas susitaikymas kompromisu, tai yra, abiejų pusių nusileidimais, kas ir kaip turi užsiimti jaunimo švietimu.

12 AUGUSTIJONŲ JAU NUŽUDYTA

Vatikanas. — Kunigų Augustijonų kongregacijos generalinė kūrija ikišiol rado, kad Ispanijoje radikalai nužudė dvyliką šio ordino narių. Kiti nariai išblaškyti, nekilnojamos savastys apiplėštos ir sunaikintos.

Pažymėtina, kad nacionalistų valdomose srityse Augustijonai normaliai eina savo pašaukimo pareigas.

LIURDAS, ATSIVERTIMAI, MOKSLAS

Liurdas virsta viso pasaulio dėmesio centru. Stebuklingi išgyjimai kartoja vis dažniau. Kartu su išgyjimais dažnėja labai žymių žmonių atsivertimai. Lilio Gydytojų Akademijos vienas profesorius atsisakė nuo savo pareigų, norėdamas ištirti vieno džiovininko stebuklingą išgyjimą. Ištyrė, pripažino, kad jis stebuklingas ir pats atsivertė prie Dievo. Vien tik 1936 metais Liurde apilankė 701 gydytojas ir jie visi nusilenkė tiesai, pareikšdami, kad mokslas prieš tokius įvykius esąs bejėgis. Tarptautinė Liurdo gydytojų sąjunga, įsteigta 1927 m., jau turi 2217 narių. Praeitais metais įstojo 244 gydytojai. Tarp jų yra ir nekrikščionių.

GRAŽUS PAVYZDYS

Paryžiaus kardinolas Verdier ir gausus būrys katalikų inteligentų buvo nuvykę į Lisieux prie šv. Teresėlės grabo ir ten karštai meldėsi už šv. Tėvo pasveikimą. Popiežius apie tai sužinojęs buvęs labai sujaudintas ir karštai padėkojęs Prancūzijos katalikams.

ARKIVYSKUPAS NARSUS KARYS

Prancūzijoje Besancono arkivyskupu paskirtas M^gs. Duborg, pasižymėjęs Didžiojo Karo dalyvis. Po iškilmų jis gavo tokio turinio laišką: „Jūsų Ekselencija Arkivyskupe. Ar jūs atsimenate 1916 m. gegužės 1 dieną? Kai aš fronte norėjau iš po žemių iškasti savo draugą, labai sunkiai sužeistą, staiga šalia manęs krito granata ir aš pats buvau apvers-
tas žemėmis. Aš buvau netekęs sąmonės ir tik atsimenu, kad aš išgirdau jūsų balsą. Jūs mane iškasėte iš po žemių, užsidėjote ant savo pečių ir mane per kulką lietu-
nėšėte į saugią vietą. Aš likau gyvas. Da-
bar aš, mano žmona, mano vaikai Jūsų Eks-
celencijai už tą drąsą pagelbą dėkojame ir
pasižadame melstis.“ Šis laiškas arkivysku-
pui gyvai priminęs tą įvykį ir jis apsiverkęs.

TAI BENT JAUNIMO!

Marselyje (Prancūzijoje) buvo susirinkę ka-
talikų skautų atstovai per 2000 jaunuolių.
Šie katalikai jaunuoliai numato šiais metais
ypatingai užsiimti vaikų ir darbininkų kate-
kizmo mokymu. Jie patyrė, kad daugelis
žmonių nėra katalikai tik todėl, kad nepa-
žįsta savo tikėjimo. Katalikų skautų Pran-
cūzijoje dabar yra 25,000 ir jiems vadovauja
generolas Lafont.

AUSTRIJOJ ATSIVERTIMAI

Austrijos sostinėj Vienoje per vieną sau-
sio mėnesį įsteigtos penkios naujos katalikų
parapijos. Priežastis ta, kad paskutiniu lai-
ku smarkiai pakilo praktikuojančių katalikų
skaičius, ypač iš darbininkų tarpo. Prieš
pirmiau visi Vienos darbininkai buvo perdėm
komunistai ir socialdemokratų, taip dabar
grįžta Katalikų Bažnyčiai.

LIETUVIAI AMERIKOJE

MARIANAPOLIO ŽINUTĖS

Mūsų vaidintojai jau pradėjo važiuoti po
Naujos Anglijos lietuvių kolonijas. Sekma-
dienį, vasario 21 d., kolegijos artistai pirmą
kart važiavo į Providence, R. I., o vasario
28 d. buvo nuvažiavę į Waterbury, Conn. A-
biejose vietose jie suvaidino du vaidalus —
“Našlaitis,” kuris yra drama ir “Šykštuol-
is” — komedija. Abu veikalai buvo p. Pi-
lipausko išversti.

Aukščiau minėtų parapijų žmonės labai
skaitlingai susirinko ir parodė savo įvertini-

mą lietuviškų veikalų. Be to, kolegijos stu-
dentai labai sėkmingai savo roles atliko. Vi-
siems susirinkusiems programa labai patiko.

Sekmadienį, kovo 7 d., artistai išvažiavo į
Hartford, Conn.

Sekmadienį, kovo 7 d., kunigai: dr. J. Na-
viekas, M.I.C., dr. J. Starkus, J. Vaškas, M.
I.C., ir J. Pauliukonis išvažiavo į Worcester,
Mass., dalyvauti pašventinime naujos Aušros
Vartų bažnyčios, ir altoriaus konsekracijoje.
Kun. dr. Starkus pasakė pamokslą pritaikin-
tą iškilmėms.

Povilas Sabulis.

MINĖS 25 METŲ JUBILIEJŲ

Utica, N. Y. — Šiais metais Lietuvių pa-
rapija minės 25 metų gyvavimo sukaktį. Per
tuos 25 metus buvo įvairių įvykių, malonių
ir nemalonių. Šešius mėnesius neturėjo vi-
sai savo lietuvių kunigo. Dabar Uticos lie-
tuviai didžiuojasi turėdami dargštų kleboną
kun. Šimkų, kuris ir rengia šios parapijos
25 metų gyvavimo sukakties minėjimą.

IŠKILMINGAI ŠVENTĖM SAVO GLOBĖ- JO, ŠV. KAZIMIERO DIENĄ

Cicero, Ill. — Sekmadienį, kovo 7 d., 9 val.
ryto šv. Antano bažnyčioje apie keturi šimtai
Vyčių iškilmingai pagerbė lietuvi, esantį
šventųjų tarpe, šv. Kazimierą.

Iš visų Chicagos apylinkių suplaukė Vyčių.
Visus juos vedė vienas tikslas — pagerbti
savo globėją, šv. Kazimierą. Lygiai 9 va-
landą galingai sugaudė vargonai, o bažnyčia
priėjo pilna jaunimo. Visų akys nukreiptos
į tvarkingai išsirikiavusius Vyčius, kurie ėjo
bažnyčios viduriu. Vienoj pusėje vaikinai,
kitoj — merginos. Kaip nepaprastai įdomu
matant tą parinktą lietuvių jaunimą, organi-
zuotą, paruoštą tarnauti pasirinktiems idea-
lams. Visi, kaip vienas, artinosi prie alto-
riau ir priėmė šv. Komuniją. Po bažnytinio
apeigų, susirinko parapijos salėn bendriems
pusryčiams.

Sunku apibūdinti tą įspūdį, kurį padarė
tie jaunuoliai. Vyčiai susilaukė šviesos a-
teities, jei visada tokiu uolumu darbuosis.

VAKARINIŲ VALSTYBIŲ LIETUVIŲ KA- TALIKŲ KONFERENCIJA

Chicago, Ill. — Sekmadienį, kovo 14 dieną,
Aušros Vartų parapijos salėj įvyko Vakarini-
nių Valstybių Lietuvių Katalikų Konferen-
cija. Beveik kiekvienas atstovas gavo pro-
gos patiekti savo mintis. Gi svabiausiuoju

kalbėtoju buvo Marijonų seminarijos rektorius prof. kun. J. Vaitkevičius, kuris kalbėjo apie komunizmą. Daug kas šiandien kalba apie komunizmą, bet ar daug kas žino, kas yra komunizmas ir kokiais pavojais jis grūmoja? Tą klausimą ryškiai išdėstė kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

DU NAUJI KANAUNINKAI

Telšiai. — Šiomis dienomis J. E. Telšių Vyskupas suteikė garbės kanoniką Telšių vyskupijos kancleriui kun. R. Kuodžiui ir Mažeikių klebonui kun. S. Būdvyčiui.

Kun. R. Kuodis gimė 1893 m. Ramygalos parapijoje. Mokėsi Panevėžio gimnazijoje ir Kauno kun. seminarijoje. Kunigu išvėstas 1919 m. Vikaravo Ilakiuose, Tauragėje buvo gimnazijos ir mok. seminarijos kapelionu ir dabar Telšių vysk. kancleriu.

Kun. S. Būdvytis gimė 1896 m. Švėkšnos parapijoje. Mokėsi Palangos progimnazijoje ir Kauno kun. seminarijoje. 1920 m. išvėstas į kunigus. Vikaru buvo Jurbarko, kapelionu Vieksniuose ir Švėkšnoje. Nuo 1929 m. klebonauja Mažeikiuose. Čia, parapijiečių remiamas, pastatė bažnyčią, kuri 1936 metais pakonsekruota.

KĖDAINIŲ EUCH. KONGRESUI ĮRENGS SPECIALES KOPLYČIAS

Kaunas. — Kadangi į Kėdainių Eucharistinių Kongresą, kuris įvyks Birželio 27, 28 ir 29 d., suvažiuos daugiau kaip 100 kunigų, o Kėdainiuose yra tik 2 katalikiškos bažnyčios, tai ant kapų, gimnazijos salėje ir kitose vietose norima pastatyti kelias laikinas koplyčias Mišioms laikyti.

ATGIJA GRAŽUS PAPROTYS

Šeduva. — Šeduvos miestelyje ir apylinkėse atgija paprotys bendrai giedoti rožančių ir giesmes. Į rožančių nemaža susirenka ir jaunimo.

NAUJAS MARIJONŲ REKTORIUS

Panevėžys. — Iš Marijampolės atvyko naujas Marijonų bažnyčios rektorius kun. Vincentas Dvaranauskas, į vietą išvykusio kun. Jono Senkaus. Kun. Dvaranauskas Marijampolės klebonu išbuvo su mažomis pertraukomis tryliką metų.

MIRĖ KUN. A. PAUKŠTYS

Kietaviškės. — Čia mirė ilgai sirgęs vėžio liga vietos kleb., kun. Antanas Paukštys, 66 mt. amžiaus ir 40 metų kunigystės. Jo kūnas palaidotas vasario 19 d. Kietaviškių bažnyčios šventoriuje; dalyvavo 12 kunigų, būrelis giminių ir apskiai susirinkusių parapijiečių. Laidotuvių apeigas atliko Kaišiadorių Vysk. generalvikaras, prel. J. Labukas. Vėlionis buvo pamaldus kunigas, ramaus, kuklaus būdo žmogus. Kietaviškėse klebonavo nuo 1925 m.

STATO VARGŠAMS PRIEGLAUDĄ

Kėdainiai. — Čia kun. Jauniaus rūpesčiu statoma vargšams prieglauda (2-jų aukštų medinis namas). Tam tikslui buvo suruoštas vakaras. Kariuomenė mielai davė salę. Visuomenė gausiai lankėsi.

GRIPUI 70,000 LITŲ

Pradėjus smarkiai šalti, nepaprastai smarkiai paplito gripo epidemija. Kauno m. ligonių kasos suvestomis žiniomis, šiemet gripo gydymas kaštavo apie 70,000 lt. Tokios gripo epidemijos Kaune jau seniai nėra buvę.

IŠ PIETŲ AMERIKOS

Susilaukė Antro Kunigo

Brazilija. — Sau Paulio lietuvių katalikų kolonija susilaukia jau antro kunigo — atplaukia iš Lietuvos kun. Arminas.

Iki šiol kapelionavo kun. Ragažinskas. Dabar katalikų jėgos sustiprės ir, reikia laukti, kad netrukus pasirodys dar gražesni darbai.

Graži Sutartinė

— Kun. Ragažinsko rūpesniu pradėtas sudaryti grynai bažnytinis choras. Šan pau liečiai, turėdami nuosavią bažnyčią, ją labai papuošia giedojimais per pamaldas ir, be abejonės, patrauks daug žmonių. Iki šiolei tokio choro jiems trūko.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį

"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Remėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Šventur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c